Ч. 68. Неділя 7 цьвітня (25 марта) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До угорскої кризи. — Італіяньско-турецка війна.

В продовженю угорскої соймової дебати президент міністрів ґр. Кін Гедерварі заявив, що правительство не змінило свого правного погляду, але в політичнім житю можуть зайти події, серед яких обстоюванє того погляду є не на місци. Правительство серед тяжких обставин підіймило ся того, щоби покрити собою зміст королівского відручного письма. Не знати, чи колинебудь оказала ся маніфестация, що сьвідчила би про таке далеко ідуче конституцийне почутє, як саме теперішне королівске відручне письмо. Закид, немов би правительство причинило ся до знищеня конституциї, є цілком безпідставний. З болем видимо що угорска конституция не може зазначити ся в тій мірі, як то було би пожаданим, але причина того лежить не там, де шукає єї опозиция, але в тій обставині, що парлямент від десяток літ спинений в позитивнійшій праци, а саме з причини тих, що покликані не до позитивної праці, але до єї контрольованя. Бесідник вірить, що воля народу зробить конець тим відносинам.

І так знов проминув цілий рік без найменшої позитивної користи, але вина лежить не по стороні правительства або більшости, яка бажає успішної праці.

Жадане полагодженя передовсім предложеня про виборчу реформу могло би бути доперва тоді полагоджене, коли би того домагав ся весь нарід. Тому треба, щоби ми відкликали ся до народа. Правительство приготоване на те. Бажанє опозициї, щоби зґрупувати ті партиї, які годять ся на точці реформи виборчої, могло би бути полагоджене доперва тоді, коли би войскове предложенє було полагоджене. Бесідник бажає собі, щоби то як найскорше стало ся і взиває опозицию, щоби она від себе дала до того почин.

Коли розходить ся о справу, що бесідник конферував в справі кризи з міністром заграничних справ, то се твердженє не відповідає фактам. Бесідник говорив вправді з міністром справ заграничних, але тілько про економічні справи, між иншим про торговельний договор з Болгарию. Поза тим міністер заграничних справ зовсім не впливав на внутрішні справи Угорщини. Також з австрийским президентом міністрів конферував бесідник лише один раз а іменно в справі евентуальної зміни одного §-у войскового предложеня, щоби побільшити вигляди розвязаня кризи. Тому, що розходить ся о закон рівнозвучний з австрийским законом, нема в тім нарушеня конституциї.

Що до донесень часописий про авдиенцию у короля, то і президент міністрів був болючо діткнений їх появою, але стало ся те не з его причини. Бесідник оповістив тілько три короткі комунікати. Коли праса прикрасила то відтак фантазиєю, то бесідник за те не відповідає.

Поведенє правительства було також під парляментарним взглядом поправне. Хто зробив похибку, мусить єї поправити.

Колиб ми були дбали лише о вигоду для себе, то далеко вигіднійше було би лишити відвічальність иншим. Однако ми приняли одвічальність за цілий перебіг кризи. Неслушний також закид, що ми попали в суперечність зі собою. Обструкция не може бути перешкодою до покликаня резервістів, а намірена резолюция мала власне то на цїли.

З чистою совістию стаю перед палатою та приймаю за все відвічальність. Я пересьвідчений, що служив вірно королеви і вітчині.

Відповідаючи на виводи инших бесідників заявив ґр. Кін, що зовсім не впливав на прасу і сам болїє над тим, що до дневників дістали ся тенденцийні поголоски, які не лише его але й всіх болючо діткнули. Бесідник прилучає ся до того, що сказав ґр. Аппоній про ті донесеня. Вкінци просить бесідник о відкиненє внесеня Кошута.

Коли ніхто не жадав голосу, замкнено дискусию. В голосованю відкинено внесенє

23)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Цобельшіца, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Подібно як у Французів так і у Хінців не уважають того за чемне, коли відповідати на питане просто „так“ або „ні“. У Хінців повторяють поставлене їм питане і так его накручують, щоби в нїм знаходили ся по можности всі слова з питаня. Але того не уважають анї трошки за нечемне розпитувати члена про его особисті справи. Фактом єсть, що такі питаня уважають ся по найбільшій части знаком чемности. — Кілько тобі літ? — Чи ти женатий?—Кілько гроший заробляєш на рік?—Куди ідеш? — Що будеш робити? — Такі і тим подібні питаня можна завсігди почути від Хінців. Але то уважають за нечемне і противне етикеті, коли хтось винен комусь гроші, а той стрітивши довжника на улици, як би его спитав, коли він віддасть. Найчемнїйшою формою пригадати комусь віддане позичених гроший єсть попросити его, чи не позичив би він такої то а такої суми просячому.

Відкашлувати голосно, плювати, уживати пальців замість хустки від носа, не уважає ся зовсім за щось неприличного хоч би навіть і в якімсь знатнім товаристві. Але задержати очиці на носі, коли хтось прийде в гості або коли хтось стане перед якимсь висшим достойником, уважає ся обидливим. Навіть короткозорий мусить здоймити очиці, коли стане перед мандарином. Очиці в Хіні уважає ся взагалі за знак якоїсь висшости, якогось достоїньства. Скоро якийсь літерат одержить становище мандарина, то перше, що у него на думці, щоби купити собі очиці і заложити на ніс, хоч би він впрочім мав зовсім здорові очи і добре видів.

Хінці носять двоякого рода шапочки і капелюхи: одні такі, котрі мусять задержати на голові хоч би війшли до хати або сиділи в комнаті, а другі такі, котрі мусять здоймати. Звичайної шапочки з червоним, чорним або білим (коли жалоба) ґузиком на середині не вільно здоймати, а так само не вільно здоймати урядових або мандаринських капелюхів. До недавна ще, коли Хінці мусїли заплітати волосє в коси або навіть приправляти собі штучні коси, коли не мали власного волося, був такий звичай, що слуга не сьмів станути перед своїм паном з косою обкрученою довкола голови або шиї, лиш коса мусїла цїла звисати на плечі; так само мусїли робити і ті особи, що ставали перед судом.

Довгі нігті уважаєсь в Хіні за ознаку якоїсь висшости; они суть доказом, що дотична особа не заробляє собі на хліб насущний звичайною працею рук. (Під тим зглядом не відбігли й Европейці далеко від Хінців. Та й в Европі знайде ся богато неробів, що носять так довгі пазурі, як би хотіли ними показати, що они з рода хижаків). Хінці носять пазурі довгі аж на два цалї або й більше, але звичайно лиш на однім або на двох пальцях. (Зовсім як у нас. Видко, що й нас єсть трохи хіньскої культури).

Кождому Мандаринови чи то цивільному чи войсковому належить ся після его ранґи окремий спосіб повитаня. Коли низший мандарин стрітить на улици висшого, то мусить злізти з коня або висісти із своєї носилки і виконати поклін після припису. Мандарини тої самої ранґи віддають собі в той спосіб честь більше як того приписи вимагають, щоби тим способом показати собі взаїмно прихильність. Коли Хінці витають ся, то складають руки висувають їх трохи наперед і схиляють ся при тім низько, тим низше чим більший достойник перед ними. Колиж Хінець хоче бути дуже чемний, то підносить руки, так високо як голова а рівночасно схиляє ся дуже низько. Можна собі подумати, кілько то часу забирає таке повитанє на улици; длятого старають ся мандарини, коли побачать один другого здалека, вимиинати ся або спускають заслони в своїх носилках.

Розуміє ся, що й при обідах і пирах не

Кошута значною більшостию. За внесенєм голосували сторонники Кошута і Юста. Слідуюче засїданє 12 цьвітня.

Турецке правительство замкнуло перед італїяньскою фльотою, що могла би напасти на Константинополь, цїлий дарданельский пролив рядом мін. Видно, що дотеперішнї укріпленя т. зв. дарданельскі замки не вистарчали вже для турецкої безпечности.

Дотеперішнї укріпленя сягають своїм початком давних часів. Ще в 1770 р. російский адмірал кн. Орлов, побивши турецку фльоту коло острова Хіос не відважив ся використати цїлковито побіди і не пустив ся на дарданельські води, лякаючись дарданельских укріплень. В 37 літ пізнїйше відважив ся на те англійский адмірал Дукворт; дня 19 лютого 1807 р. пустив ся він на море Мармора і станув небавком недалеко мурів Константинополя. На інтервенцію Французів уступив Дукворт, але взятий в огонь прибережних батерий утратив свої два що найкрасші кораблї і поверх 300 людий.

Плян новітного укріплюваня придумав в 1892 роцї ґенерал Бріяльмонт, а той плян полягав на повнім замкненю Дарданелїв і Босфору через вибудованє кріпостних замків в Седіль-Бар, Кум-Калеґ, на Кілїд бар і Кале-Сультаніє. Бріяльмонт хотїв виставити крім автоматично електричних торпед при берегах ще малї батериї на берегах. Та сей єго плян переведено в дїло аж по упадку султана Абдул Гаміда, коли то майже всї державні засоби обернено на кріпостні працї; спроваджено найновійшої системи канони Крупа, а службу коло них віддано в руки найсправнїйших канонїрів. А вже в найсильнїйшу артилерию і армати вивіновано прибережний пояс Дарданелїв між Ханаком і Мілїдбаром, отже в місци, де ширина проливу виносить всего 2 кільометри. Кругом місточка Ханаку на азийскім побережу здіймають ся самі укріпленя; на европейскім березї в околици Мілїдбару находять ся ще сильнїйші кріпости.

Тепер додано до сего ще 40 підводних мін і збудовано нові укріпленя коло Ґаллїполї, які мають на цїли перешкодити висадженю на сушу войска. Коло Ґаллїполї були вже й давнїйше кріпости, звістні добре з кримскої війни під назвою „лїній Булєра", але тепер їх не лише відновлено, але й в десятеро скріплено. Такі самі укріпленя поставлено в проливі Сарос.

Супротив того переведеня пляну італїяньскої фльоти: переплив через Дарданелї, щоби дістати ся до Константинополя є або не можливе майже до здійстненя, або коли би й удало ся, то коштом величезних жертв. Само зрозуміло, що такий крок Італїянців викликав би інтервенцию держав. Вже в 1841 роцї заключено між Австро-Угорщиною, Англією, Францию, Росиєю і Нїмеччиною договір на основі якого дарданельскими водами може лише турецка фльота перепливати. Парискиий договір з 1856 року потвердив ту постанову і розтягнув єї ще й на Чорне море, признаючи єго невтральним — то само повторено на льондиньскім і берлиньскім конґресї з року 1878 при чім зазначено, що лише Туреччина може рішати, які кораблї можуть, а котрі не сьміють їздити через Дарданелї; нїякий военний корабель без призволу султана не сьміє показувати ся в Дарданелях. Перепливанє торговельних кораблїв ночию також заборонено, всї мусять виказатись посьвідками і заплатити належитість за сьвітло морских лїхтарень.

Італїянцї бачуть ті трудности тому пускають ся на инший маневр в цїли приневоленя Порти до заключеня мира. Грозять занятєм островів архіпелаґу: Хіоса, Мітилени, Імброса і Тенедосу і блькадою портів на Еґейскім мори: Смирни і Солуня.

Але то грозило би не меншою катастрофою для міждержавного мира.

Новинки.

Львів, 6 цьвітня 1912.

— З надходячим Воскресенієм Христовим засилаємо Всім нашим Вп. Передплатникам і Читачам желаня веселих сьвят. Христос воскрес!

— Проєктований виїзд Є. В. Цїсаря до Вальзе, який мав нинї відбути ся, не наступив — як доносять нинї з Відня — з причини непогоди.

— Іменованя. Є. В. Цїсар іменував радника висшого суду краєвого у Львові Володим. Лучкевича, сповняючого функциї судового інспектора в Мінїстерстві справедливости, президентом краєвого суду у Львові. — Є. В. Цїсар іменував дра Дмоховского в Варшаві, звичайним професором патальоґічної анатомії в львівскім унїверситетї. — П. Мінїстер скарбу іменував в етатї технїчної контролї фінансової, Стеф. Ленартовича, старшим контрольором в окрузї краєвої Дирекциї скарбу у Львові.

— З Краєвої Ради шкільної. П. Мінїстер віросповідань і просьвіти признав учителеви головної семінариї женьской у Львові, дрови Каролеви Нїґтманови, сповняючому обовязки управителя мужеской семінариї учительской в Станиславові VII кл. ранґи.

П. Мінїстер робіт публичних признав Войтїхови Дембовскому, учителеви фахової школи деревного промислу в Коломиї, IX кл. ранґи.

Силою Найвисшого уповажненя призволив п. Мінїстер ісповідань і просьвіти, щоби удержувана громадою міста Рогатина ґімназия утраквістична в Рогатинї носила назву „ґімназия ювилейна ім. Цїсаря Франц Йосифа в Рогатинї".

— Крадежі. До спедицийного бюра Ляйнкавфа в Кракові вломили ся сеї ночи невислїджені злодії, розбили вертгаймівску касу і забрали з неї 3.000 корон. Укритої в долїшній передїлцї між книжками суми 9000 корон не рушили. Злодії щезли без слїду. — З втірка на середу добули ся в Тернополи злодії по вваженю дверий до дроґериї Володислава Гуцуляка і вкрали за кількасот коуон перфум.

обійде ся без церемоній так само як і у нас а чим більший достойник тим більша церемонія. Женщини не їдять нїколи разом з мужчинами при столї. Один з подорожників, що був одного разу запрошений на пир до якогось достойника в провінциї Чілї, так о нїм розповідає:

Між иншими були на пирі також високі достойники з мінїстерства війни, то й понятно що пир мусїв відбувати ся з великими церемонїями. По дуже церемонїйнім повитаню, при котрім розпитувано гостий кілько мають лїт і кілько дїтий, запрошено нас до салї, де мав відбути ся пир і тут приміщено нас строго після становища і ранґи на кріслах, котрих опирала були вкриті червоним сукном, коло великого круглого стола, котрий не був нічим на критий. Стіл до обіду мусить бути у Хінців круглий, бо на самій серединї ставить ся посудина зі стравою, з котрої всї мають самі собі набирати. Накритє складало ся з одної пари круглих патичків оббитих на однім кінци якоюсь бляшкою, з одної пари дуже довгих а тонких вилок з двома зубцями до набираня конфектів і з двох хіньских ложочок. Крім того стояли перед кождим гостем малесенькі, аж сьмішно тарельчики з цини, котрі могли мати може яких пять центиметрів в промірі і виглядали так як тарельчики для ляльок. Для нас Европейців порозкладала служба ще й більші порцелянові тарелї та ножі і вилки, але ми ними ізза чемности не послугували ся.

Стіл, як то кажуть, аж угинав ся від множества тарельчиків, мисочок та инших судинок наповнених всїлякими стравами, знаменитою салатою з мясом, паштетами, всїлякими солодощами, конфектами і т. п. Були також і висьмівані в Европі „стухлї яйця", звістна хіньска делїкатеса, котра показала ся знаменитою і не мала анї трошки неприятного запаху. А треба знати, що на той присмак вудять качечі яйця, відтак в шкаралупках вкладають до якоїсь консервуючої маси і так закопують в землю, де они лежать кілька місяців або й цїлий рік аж жовток почорнїє а з бїлка зробить ся дриґльовата прозора маса, брунатної краски. Аж тодї крають ті яйця на кружочки і подають на стіл.

Отже на таких присмаках приготовили ся ми насамперед до справдешної їди. Тодї поставила служба першу велику цинову миску чи радше може салятирку на саму середину стола і тепер зачали гості набирати собі згаданими патичками кождий до свого тарельчика. Набирає ся на той малесенький тарельчик один або два кусники. Відтак ставлять на середину стола другу страву. Після принятого звичаю ставлять так на пирах насамперед дві серий по шість найдобірнїйших страв і мушу сказати, що они всї без вимки менї дуже смакували.

Хіньска кухня, як я при сій нагоді знов переконав ся, єсть незвичайно вирафінована. Навіть і тоті ласощі, над котрими у нас в Европі так радо з погордою здвигають плечима, бо їх не знають, показали ся знаменитими. Слизькі плавки з пажорів, солодкий, дуже делїкатний короп, пагінцї бамбусові, трепанґи і всї инші раритаси були так знамениті, що можнаби й найвибагливійшому европейскому смакунови порадити, нехай би поїхав до Хіни і там учив ся від Хінців як прибагати собі всїляких присмаків. Звичайного мяса і инших страв, котрими чоловік заспокоює лиш голод, не подавано.

Всї страви були так приладжені, що можна їх було згаданими патичками роздїляти і нести до рота. За кождий раз, коли подано якусь нову страву, то гості сягали обома патичками до миски на серединї стола і так набирали собі або сусїдам до їх тарельчика. Коли котрий хотїв своєму сусїдови особенно прислужити ся, то взявши з миски на серединї найлїпший кусник своїми патичками вкладав єму его таки просто до рота. Від часу до часу миску з горячою водою, в котрій всї гості полокали свої патички і ложочки. Лїкар, що сидїв коло мене, шепнув менї глумливо до уха: то виміна бактерий. Для більшої чистоти подавано ще від часу до часу якийсь спільний вохкий і не дуже апетитний платок до обтираня, котрим також стирано ще й кришки зі стола.

При такім пирі не обійшло ся очевидно і без напитків а при тім і показало ся, що Хінцї знають ся також зовсїм добре і на тім як не один до другого. Задля того, що на пирі були Европейцї, подавано також і вино а коли хто з хіньских гостий випивав свою чарку то звертав ся до сусїда зі словами „ґам-бе", що значить по нашому „здорові були".

В подібний спосіб відбувають ся і звичайні обіди. Кождий має перед собою мисочку з рижом а на серединї стола стоїть миска з мясом, яриною і т. п., з котрої кождий виймає собі по куснику; але набирати страви вільно лиш з того боку, з котрого хтось сидить а не перебирати звідки комусь хоче ся. На пирах або коли хтось спросив гостий, то господар не сьміє вставати скорше від стола, аж попоїдять гості. Коли хтось прийде в гості, то єго приймають чаєм; але то не належить до доброго тону пити зараз; пють аж тодї, коли вже збирають ся відходити.

(Дальше буде).

— По сніговій катастрофі. Сеї ночи над раном був у Львові зливний дощ а термометер показує нині вже 10 степенів Цельзия тепла. Сніг, який ще вчера покривав улиці міста, никне в очах, але зато боками улиць пливуть ріки. Може й справедливо написала одна з польських ґазет, що для Львова не була ніяка катастрофа: то лиш Львів мив ся перед сьвятами з бруду і болота. А що порядки у Львові не аби які то також треба зазначити. Замість, щоби маґістрат наказав і допильнував того, аби з дахів позгортано завчасу сніг, то по тротоарах попідпирано лиш дошки на знак, щоби туди люди не ходили, бо може з гори впасти купа снігу. Не позіставало отже нічого як хиба бродити улицею по коліна в снігу, по котрім навіть вози не могли переїзджати або виставити ся на то, щоби з гори впав сніг і приголомшив чоловіка. Тож вчера було богато таких случаїв, що спадаючий з дахів сніг зробив не одному прохожому досить немилу несподіванку на радість і втіху тих, що на то здалека дивили ся.

Якої шкоди катастрофа снігова наробила, годі ще докладно знати, але без сумніву що величезної по садах і лісах, о чім сьвідчить множество поломаних дерев по садах і публичних гродах. Відрадою для нас може хиба то бути, що снігова катастрофа навістила не саму лиш Галичину, але майже цілу середну Европу. Студінь навістила оногди цілу північну Німеччину і Росию. На Угорщині настали були морози а бурі наробили великої шкоди та спричинили перерву в руху. Коло Сянока буря вирвала звиш 100 стовпів.

В ночи на середу лютила ся в Самборі страшна заметіль снігова. Вихор поломив і повиривав богато стовпів від електричного осьвітленя і від телеґрафу. — У Відни лютилась також страшна буря з дощем і снігом а теплота значно зменшила ся.

Дирекция зелізниць державних у Львові подала нині рано о 10-ій годині до відомости: В тутешнім окрузі дирекцийнім здержано загальний рух межи Стрием а Лавочним імовірно аж до 7 с. м., межи Самбором а Сянками до 7 с. м., межи Львовом а Підгайцями до 6 с. м., межи Тернополем а Збаражем до 10 с. м., а межи Нов. Лупковом а Цісною аж до відкликаня.

— Що розповідає п. Матвейков — або як котить ся рубель по Галичині. П. Матвейков, колись мабуть дяк а опісля редактор москвофільскої ґазетки для ширеня москвофільства і православ я в Галичині, розповідає цікаві річи о тім, як котить ся російский рубель по Галичині. В виду тих сензацийних арештовань, які відбули ся сими днями, а о котрих ми вже доносили, цікаво послухати єго оповідань, бо они кидають ярке сьвітло не лиш безпосередно на самі особи арештованих, але і на цілу москвофільску — скажім партию, коли о такій можна ще говорити, та на ту аґітацию, яку розпочала в Галичині верховодяча нині в Росиї, поправді сказавши, партия шубравців, які своєю підлотою шкодять навіть власному народови і державі. Про сі оповіданя п. Матвейкова читаємо в „Ділі“:

„Як гостював в Галичині відомий ґраф Бобрінский, він основав тоді „Русское издательское общество“. Нїби се общество почало видавати „Прикарпатскую Русь“ і „Голос Народа“. При реєстрованю общество виказало 500.000 К основного капіталу.

В тім часі намовили ґр. Бобрінский, др. Гриневецкий і Бендасюк Матвейкова, щоби він видавав „Русскую Волю“. Гр. Бобрінский обіцяв дати на се видавництво гроші, але з о б о в я з а в М а т в е й к о в а, що „Русская Воля“ б у д е м а т и з а г о л о в н у ц і л ь п р о п а ґ у в а т и п р а в о с л а в і є. „Поки що видавайте ґазету за свої гроші, навіть можете собі позичити — казав ґр. Бобрінский — а тут студенти виготовлят буджет на „Русскую Волю“ і ви получите через „издательское общество“ гроші на ґазету“.

Матвейков взяв ся з пілим одушевленем до видаваня „Русской Воли“, а коли пізнійше довідав ся, що студенти уложили буджет на єго ґазетку аж на суму 5.000 р у б л і в р і ч н о, аж підскакував з радости, бо знав, що коли дістане 5.000 рублів річно, то на сім ще богато заробить.

І так Матвейков ширив православіє своєю ґазеткою за обіцяні рублі! До помочи придали Матвейкову на редактора арештованого сими днями Колдру, котрого в части мусів оплачувати Матвейков, а в части „Изд. общество“. А тимчасом час минав; Матвейков на ґазетку задовжив ся, навіть кусень ґрунту продав, а рублі якось не приходили. Та якось удало ся Матвейкову довідатись що рублі на єго ґазетку давно вже переслані до „Изд. общества“. Звернув ся він туди, але не дістав нічого. Сказали, що нема. Аж коли Матв. загрозив, що перестане видавати ґазетку, др. Гриневецкий дав єму 300 корон. Положенє для Матв. ставало чимраз критичнїйше. Він поїхав в Холм до епископа Евлогія і просив підмоги для пропаґованя православія між галицким українським селяньством. Евлогій обіцяв, але Матвейков від'їхав з нічим, а коли пани зі Львова таки не хотіли дати єму нічого з тих 5.000 рублів, Матвейков поїхав в Петербург до ґр. Бобріньского упоминачись обіцяних „пособій“. Перед ґрафом висказав своє обурене на львівских штабовців, а ґр. Бобріньский звернув увагу на се, що ґазетка Матвейкова за слабо веде православну пропаґанду. Остаточно ґр. Бобріньский вимусив на Матвейкову, що він підписав записку, в якій було заявлено, що Матв. не має ніяких претенсий до „Изд. общества“ дотично видавництва „Русской Воли“. Відтак ґр. Бобріньский збув Матв. сим, що напише до Львова, аби Матв. виратували з довгів.

„Матв. вернув з нічим, хоч ве тратив ще надії. Ждав якийсь час і опісля знову удав ся до „Изд. общества“, але тут рішучо відмовили єму якоїнебудь помочи. Тоді Матвейков поїхав ще раз до Евлогія, а сей єму сказав, що зібрано на „Русскую Волю“ 700 рублів і суму сю переслано послови Маркови, щоби передав їх Матвейкову.

„Вернувши з Холма, Матв. падкував за Марковом, але годі було єго де стрінути. Марков сидів у Відни. Аж було в Чехах коло Бродів „собраніє“, на котре прибув і Марков. Був тут і Матв., котрий хотів упімнути ся Маркова о тих 700 рублів. Але Марков доглупав сч і упередив про гроші Матв. Коли Матв. промовляв, др. Марков підійшов до него і шепнув до уха: „маю для вас деньги з Холма“. По вічу, казав пос. Марков їхати Матвейкову з собою до Львова і тут на двірци казав Матв. підписати потверджене на одержанє 700 корон, а дістав лише 500 корон. Що стало ся з рештою з 700 рублів не відомо. Тому і Матв. постановив зірвати з „мошенниками“, як виражує ся він сам про штаб новокурсників.

„Тепер Матвейков задовжений за пропаґанду православія по самі „ушеса“, заходить ся процесувати „Издательское Общество“ о заплату обіцяної єму підмоги на „Русскую Волю“ по 5.000 рублів річно“.

Телеграми.

Спліт 6 цьвітня. Міністер скарбу Залеский виїхав нині рано до Дубровника (Раґузи).

Краків 6 цьвітня. Нині рано помер тут староста гірничий Едмунд Ріль.

Льондон 6 цьвітня. Вчера по полудни вибухли в копальни Dunfermlin в Шкотії непокої. Внаслідок вісти, що кількох робітників працює при добуваню і перевоженю вугля, зібрало ся около 10.000 гірників коло входу до копальні. Гірники ушкодили машини і вибили в будинках копальняних тисячі шиб. Зранено кількох урядників поліциї.

Станиславів 6 цьвітня. Загальний рух на шляху Хриплин-Делятин заведено на ново з днем 5 цьвітня поїздами ч. 3111 і 3112. Рух особовий на шляху Біла чортківска-Заліщики заводить ся на ново з днем 6 с. м. поїздом ч. 3611.

Монахів 6 цьвітня. З Пріен над озером Хім доносять до „Münch. Neuste Nachr.“: Сильний вихор полудневий вхопив вчера по полудни лодку вітрилову маляря-батайліста Рубода. Лодкою тою плили 4 особи а то 2 мужчин і 2 пані. На ратунок поспішили сейчас два малі пароплави, але могли виратувати лиш дві особи. Утопили ся бар. Ферштль молодший з Відня і донька професора Рубода (Roubaud-a).

Тріполіс 6 цьвітня. Після офіцияльної реляциї італіяньскої з 4 с. м. в Тріполісі і Гомсї не настало нічо нового. Потверджує ся вість, що Дікштанин помер ма тиф, який лютить ся в неприятельскім таборі; инші члени німецкого Червоного Хреста занедужали також на тиф.

Ціна збіжа у Львові.

дня 5-го цьвітня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·20	до 11·50
Жито	9·10	„ 9·40
Овес	8·—	„ 8·80
Ячмінь пашний	8·—	„ 8·50
Ячмінь броварний	8·50	„ 10·50
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·—	„ 13·—
Вика	10·50	„ 11·50
Бобик	8·70	„ 9·—
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	80·—	„ 90·—
Конюшина біла	115·—	„135·—
Конюшина шведска	75·—	„ 90·—
Тимотка	60·—	„ 75·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубым друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем тисох мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), 3·4', 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·09**, 7·30, 11·18.

*) до Ряшева, §) від 1/5 до 15/9 включно щодень, †) до Кинанк.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·47, 11·13.

†) до Красного.

До Чернович: **2·59**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·30**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·28

§) Від 16/5 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділи

До Стоянова: 8·12, 5·38.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Оголошеня.

Товариство для винайму піль і господарств

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою
В ОЛОМУЦУ — Niederring 17.

Оголошуе отсим розпочате своїх чинностий а рівночасно запрошуе: 1) до субскрипциї акций по 100 К, 2) до депонованя капіталу за 8-дневим виповідженем на 5 прц., а при довшім виповідженю відповідно до реченця і на висший процент; 3) до зголошуваня ся о винайм господарств і о позички на винайм поля.

Статути, як також вписові карти і чеки висилає ся на жадане.

Урядує ся що дня в Оломуцу

Долїшний Ринок (Niederring) ч. 17.

Рільне господарство набрало від 4—5 літ величезного значіня. Найлїпшим доказом є заложене трех „кредитових земских банків" майже в послідних роках і скорий розвій цілого ряду господарчих товариств і їх розцьвіт.

Всі ті інституциї занимають ся більше спекуляциєю чим господарством, підчас коли наше Товариство буде занимати ся також і сїльским господарством, а своїх членів, винаймників спомагати господарчо у веденю при помочи уділів. Таке розгалужене чинностий обіцює специяльно великі користи. Кажемо те на основі досьвіду. Бачучи, як широкі круги не суть обняті того рода чинностию а спостерігши рівночасно що сили одиниці не суть тут вистарчаючі і нездецидовані, засновалисьмо висше наведене Товариство, аби оно працювало з'єдиненими силами на пожиток своїх членів і народу. Товариство винаймає посілости, опісля віднаймує їх в цілости або частинно або також веде їх на власну руку, посередничить в доставі господарских продуктів, уділяє кредити винаймникам і приймає вкладки.

Всім трафляє ся нагода: членам і даючим вкладки висший процент, винаймникам фінансова поміч, мешканцям міст безпосередна достава средств поживи, які продукують по найбільшій части великі, рільні господарства.

Прямованєм Товариства є: з'осередити кружок інтересентів о найм, віддати винайми до рук наших людий, сотворити господарчу і торгорельну централю найму і бути безпосередним доставниками житєвих потреб.

Товариство для винайму піль і господарств
стоваришене зареєстроване з обмеж. порукою в Оломуцу.
П. Ант. Прецехтель, голова.
Фр. Навратіль, посол до Ради державної, заступник голови.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Дуже важне
для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів" і на бажане кождому висилає gratis і franco.

---

6 простирал

з найлїпшого льну, дуже добірний гатунок. . К 15·—
30 м. добрихрешток сортованих —8 м. дов. К 18·—
На жадане висилаємо даром і оплачено взірцї льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї
Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacitik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріар

Позір Буковинцї!

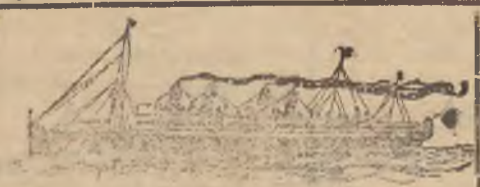

Позір Галичане!

Хто хоче їхати
до

Канади
Америки,
Арґентини і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту виїхати на місце

Америки,
Канади,
Арґентини і т. д.
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE" добре, вигідно та дешево

най пише по пояснення до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї або
Бюра подорожи „Сьвіт" Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

до Ґенеральної Аґенциї
Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарваніцер

склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найлїпших і природних вин, почавши від 50 літрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне	—	—	по 75 сот. — —
2) біле вино десерове	—	—	по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott	—		по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне")	—		по 1 К і більше.
5) Іа сливовиця 75 прц.	—	—	по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.